

ארכיון המדינה < עדות של מטפלת במחנה עין שמר על ביקורי אנשים זרים במחנה

עדות של מטפלת במחנה עין שמר על ביקורי אנשים זרים במחנה

ב-11 בינואר 1967 פרסם השבועון "העולם הזה" מאמר על היעלמות ילדי תימן שבו נטען שחלק מהילדים נחטפו לחוץ לארץ, במיוחד לארצות הברית, ואומצו שם על ידי משפחות יהודיות. שלוש הוועדות שחקרו את הפרשה לא מצאו ראיות לטענה זו – אף שניסו לחקור את העניין (למשל מכתבו של השופט יהודה כהן אל מפכ"ל (המשטרה) אסף חפץ, 27.1.1997, [תיק התכתבות כללית](#), עמ' 95).

עדותה של המטפלת יהודית דוראני (קרנן) מובא לפעמים בהקשר זה (תיק [פרוטוקול](#), עמ' 3-72). דוראני סיפרה שהיא עצמה עלתה מתימן בסוף שנת 1948 בגיל 17 ונשלחה לקורס מטפלות במחנה עין שמר, שם לצד הכשרתה עבדה גם כמטפלת בבית התינוקות, והיא תיארה את שגרת העבודה: העבודה התחלקה לשלוש משמרות, והיא הייתה אחראית על 25 תינוקות. לעתים, כאשר הגיעה לעבודה, נוכחה לדעת שאחד הילדים איננו. אם שאלה מה קרה התשובה הייתה לרוב שנלקח לחיפה, כלומר לבית החולים רמב"ם.

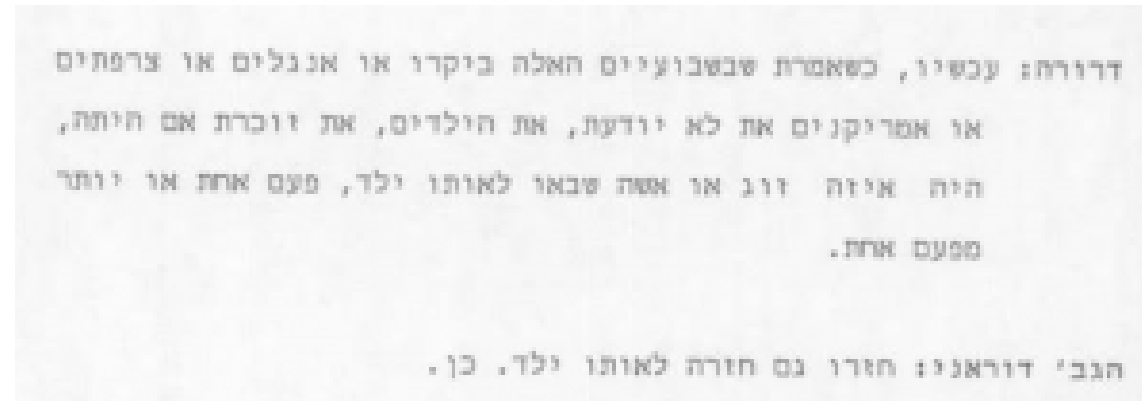
החוקרת דרורה נחמני שאלה: "כשאת מספרת על המקרים האלה, שילדים בערב היו ולמחרת בבוקר לא היו, כמה מקרים כאלה נגיד בשבוע, היו?" דוראני השיבה: "זה לא היה כל הזמן, זה היה תקופה שבאו מ... אמריקאים, אני לא יודעת צרפתים [או] אמריקאים, אז לא ידעתי להבדיל בין צרפתית לאנגלית. [...] באו כמות אנשים מאמריקה [...] באו למחנה [עין שמר] א, ג, ה. [...] כאילו באו, שיחקו עם הילדים [...] אחת יושבה עם הילדה [...] צלצלה לה באוזן, עשתה לה כל מיני תנועות. ראיתי בדיקת רופאה שישבה לידה. זה מה שאני ראיתי. אבל לא שמת לי לב מה היא עושה. לא התכוונתי שהיא רופאה או משהו [...] נכנס לי בראש שהיא באה לבדוק שמישהו [...]".

באו [האמריקנים] הביאו בובות, הרבה כמות. שק של בובות [...] כאילו בית חרושת אחד הביא סל. מביאים בובות שעושים בהם ככה, צוחקות. אז חילקו לכל ילד למיטה. הם בעצמם נכנסו [לבית התינוקות], לא אמרו מאיפה באו, לא כלום, כמו זרם של גשם". החוקרת נחמני שאלה למשך כמה זמן התקיימה תופעה זו ומתי. דוראני השיבה שלמשך שבועיים.

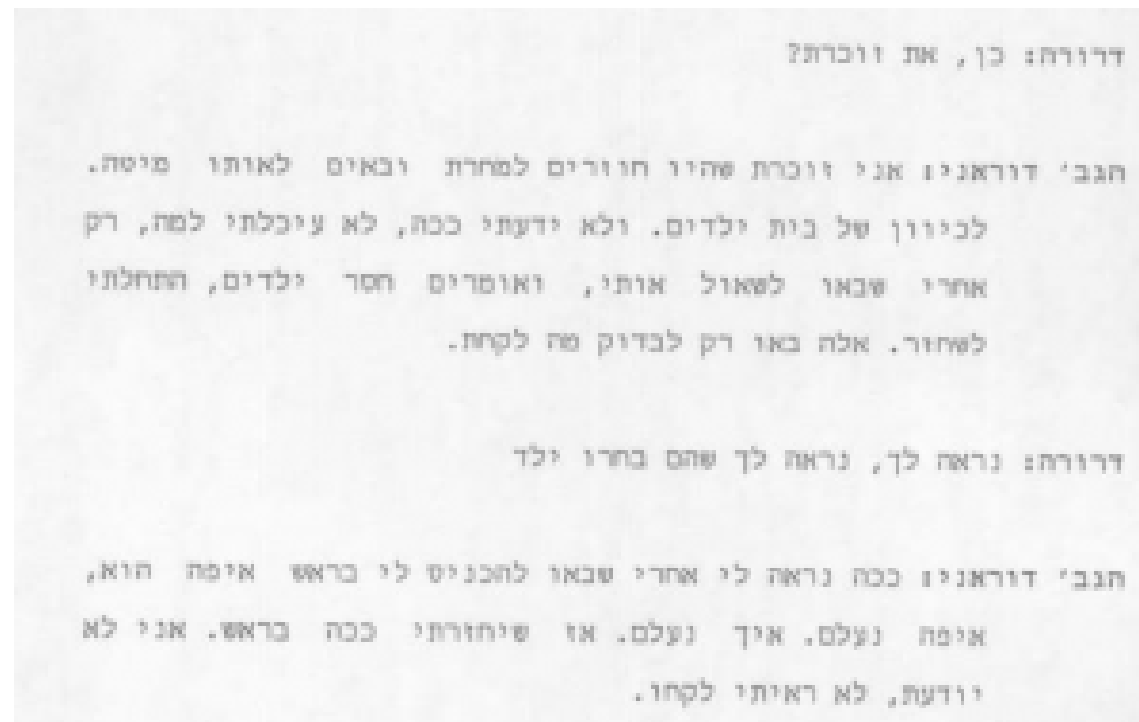
"נחמני: "ובתקופה זו שהם היו, ילדים גם נעלמו מהמחלקה

דוראני: "נעלמו הרבה. הרבה באותה תקופה, ובאותה תקופה שנעלמו האנשים המבקרים, היה כל יום חסר ילד. [הייתי שואלת] איפה הוא – [התשובה שקיבלתי:] "חולה. ושלחו לחיפה. [אבל] והוא היה בריא ואכל ארוחת ערב ולא היה לו כלום אצלי

נחמני שאלה כמה ילדים נשלחו כך ודוראני ענתה: "שניים שלוש [כך] בתוך שבוע [...] לא זוכרת בדיוק" (עמ' 21-24). בהמשך עדותה תיארה דוראני את האמריקנים שהגיעו לבית התינוקות כבעלי גיל ממוצע, נשים וגברים כאחד. בין השאר סיפרה שזוג אחד הגיע לבקר את אותו ילד פעמיים, לפני שנעלם הילד. היא גם (הביעה את פליאתה על כך שהזרים הגיעו לבית התינוקות ללא ליווי של מנהל המחנה או האחות האחראית שנקראה בשם יוטה (עמ' 29-30).

תיק ג-9750/10, עמ' 29

תיק ג-9750/10, עמ' 30

בהמשך העדות (עמ' 68-70) שאלה חברת הוועדה דליה קובל את דוראני על המבקרים הזרים. דוראני העידה שבשעת מעשה לא חשדה בהם אלא רק מאוחר יותר.